

UNIUNEA NOASTRĂ

ORGAN AL COMITETULUI ORĂȘENESC P.M.R. HUNEDOARA ȘI AL SFATULUI POPULAR ORĂȘENESC

ANUL VIII Nr. 690

MIERCURI 7 IANUARIE 1959

4 pagini 20 bani

Tot sprijinul inițiativei bravilor oțelari

Plenara din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R. a pus în fața organizațiilor de partid sarcini de însemnătate deosebită privind dezvoltarea economiei și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Îndeplinirea acestor sarcini cere o îmbunătățire simțitoare a muncii de partid ridicarea ei pe o treaptă mai înaltă.

Conferința orașenească de partid care s-a desfășurat zilele trecute, a constituit un bun prilej de dezbateri largă a activității organizațiilor de partid din orașul nostru. Ea a examinat cu multă maturitate politică realizările obținute, scoțând la iveală cu deosebită grijă lipsurile și neajunsurile care mai dăinuie în unele domenii de activitate. Numeroase propuneri făcute cu această ocazie pentru îmbunătățirea muncii, critica constructivă, au dovedit întărirea legăturii între munca politică de zi cu zi a organizațiilor de partid și activitatea economică din cadrul orașului nostru.

Pășind în noul an, oamenii muncii din Hunedoara au început o muncă avântată, având în față programul clar și însușitor — cuprins în expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej din noiembrie anul trecut.

În expunere se arată printre altele că industriei siderurgice i se va acorda pe mai departe atenția cuvenită, producția acesteia trebuind să crească la oțel cu 38 la sută față de 1958. Deci lupta pentru creșterea producției de metal pe baza folosirii mai raționale a agregatelor este o sarcină de seamă a siderurgistilor în acest an.

În cuvântul său la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, tovarășul Nicolae Cătană, director general al Combinatului nostru a arătat că siderurgiștii hunedoreni vor trebui să dea patriei în 1959, 82 la sută din întreaga producție de cocs a țării, 70 la sută din întreaga producție de fontă și aproximativ 60 la sută din producția de oțel.

Siderurgiștii hunedoreni, care au

discutat cifrele de plan ce le revin în acest an, s-au angajat să-și intensifice eforturile pentru a se achita cu cinste de aceste sarcini.

Analizând de pe acum posibilitățile sporirii producției de oțel, colectivul de oțelari de la secția I-a O.S.M. a scos la iveală o valoroasă inițiativă: zilnic la fiecare cuplor, pe fiecare schimb, să se realizeze peste indicii planificați cel puțin 3.000 kg. oțel bun și ieftin. Această inițiativă patriotică care mai prevede printre altele mărirea numărului de șarje rapide la circa 2.000 pe întreg anul 1959, precum și alte măsuri tehnico-organizatorice, va duce la o sporire a producției de oțel cu 16.500 tone peste sarcinile de plan și la o reducere a prețului de cost, care până la sfârșitul acestui an va atinge suma de circa 3.500.000 lei.

Acest exemplu dovedește în cel mai înalt grad nivelul de conștiință patriotică al siderurgiștilor hunedoreni, care la chemarea partidului au și trecut la analizarea cailor ce trebuie să ducă la sporirea producției de metal.

În această direcție, organizația de partid care de fapt a fost factorul hotărâtor în pornirea inițiativei, trebuie să aibă în continuare cea mai mare grijă asupra felului cum sînt asigurate condițiile pentru ca această inițiativă să poată fi pe deplin realizabilă.

În afara faptului că va trebui să vegheze la felul cum conducerea secției se ocupă de aprovizionare și evacuare, de îmbunătățirea indicilor de utilizare a cuptoarelor Martin și de felul cum se pun în practică toate măsurile tehnico-organizatorice privind sprijinirea acestei inițiative, are datoria de a lua măsurile necesare de îmbunătățirea muncii politice de toasă.

În privința rind, organizația de bază trebuie să acorde o mare atenție felului cum se desfășoară întrecerea socialistă și cum mincește în această direcție comitetul sindical de secție Organizația de bază.

(Continuare în pag. 4-a col. 1-a)

Siderurgiștii hunedoreni își exprimă admirația față de noua cucerire a științei sovietice

Luni după-amiază, la sfârșitul primului schimb, oțelarii combinatului s-au întrunit într-un entuziast miting consacrat celei mai recente victorii a științei sovietice — lansarea cu succes a primei rachete cosmice. Mitingul a fost deschis de tovarășul Petrovici Alexandru, președintele comitetului de secție, care a dat citire ultimelor comunicate apărute în presă, referitoare la evoluția rachetei.

Oțelarii care au luat apoi cuvîntul — Birlea Traian, Mogonea Constantin, Drașoveanu Ioan și alții — și-au exprimat profunda lor admirație față de oamenii sovietici, care înălțînd pe noi trepte știința au permis înfăptuirea primului zbor interplanetar.

În mitinguri consacrate lansării primei rachete cosmice sovietice, s-au întrunit și aglomeratiștii din cele trei schimburi. La mitingul care a avut loc la sfârșitul primului schimb din ziua de 5 ianuarie, maestrul Vișchi Laurențiu a

citit în fața a numeroși muncitori comunicatul agenției TASS în legătura cu trimiterea spre lună a primei rachete cosmice. A luat apoi cuvîntul inginerul Surdu Aurel, șeful fabricii, maestrul Iacătus, Vlaicu Aurel și alți tovarăși care și-au exprimat admirația față de această victorie fără precedent a științei și tehnicii Sovietice.

În ziua de 5 ianuarie a.c. după terminarea serviciului, inginerii, tehnicienii și funcționarii de la blocul tehnic, din cadrul combinatului, s-au întrunit într-o însuflețită adunare în care și-au manifestat bucuria față de uriașul succes al științei sovietice care la 2 ianuarie a.c. a lansat pentru prima dată în istoria omenirii o rachetă în direcția Lunii.

Tovarășul Diaconescu Ior, a vorbit în fața participanților despre însemnătatea acestui eveniment științific, felicitînd în numele participanților pe savanții sovietici pentru succesul obținut.

Știința și tehnica sovietică mereu în frunte

Cu deosebit interes și cu mare bucurie am aflat vestea lansării de către oamenii de știință sovietici a primei rachete în spațiul cosmic, racheta cosmică a cărei ultimă treaptă cu o greutate de 1.472 kg. conținînd un complex laborator pentru înregistrarea și transmiterea pe pămînt a datelor privind condițiile de temperatură, presiune, radiații cosmice etc., constituie în spațiul cosmic, trecînd pe lângă Lună continuîndu-și drumul prin cosmos, prima planetă artificială a Soarelui.

Importanța științifică a rachetei cosmice este uriașă ea constituind primul laborator cosmic interplanetar, deschizînd o nouă etapă în cunoașterea universului. Semnificația lansării este însă accentuată de faptul că înseamnă totodată un prim pas spre călătoriile interplanetare — realizîndu-se viteza de părăsire a pămîntului pe care mult trimbițatul „Pionier” lansat la 15 octombrie 1958 de americani n-a putut-o realiza, reîntorcîndu-se pe pămînt.

Racheta cosmică, lansată de oamenii de știință sovietici în cinstea celui de-al XXI-lea congres al P.C.U.S. reprezintă o strălucită biruință a științei sovietice față de știința din țările capitaliste, o victorie a întregului lagăr socialist, care luptă pentru afirmarea genului uman în slujba păcii și a progresului social.

Chimist NICOLAE GHINDLER
G.S.H.

Admirație și bucurie unanimă

Mărturisesc că, aflînd pe calea undelor, încă a doua zi a anului despre noua și remarcabilă realizare a științei și tehnicii sovietice — lansarea rachetei cosmice în direcția Lunii — am fost cuprins de puternice sentimente de entuziasm și bucurie.

Noua victorie în domeniul lansării rachetelor este cea mai grandioasă manifestare a dezvoltării și înfloririi fără precedent a științei și tehnicii sovietice care a cucerit primul loc în lume într-o serie de ramuri. Aceasta dovedește încă odată în modul cel mai convingător imensa superioritate a ordinii socialiste asupra celei capitaliste în întrecerea pașnică. Admirația și bucuria unanimă a noastră, a celor ce milităm consecvent pentru construcția socialistă și în general a oamenilor murciți din lumea întreagă, e mult mai mare, încît nu poate fi exprimată în cîteva cuvinte. Tocmai de aceea evenimentul a fost înfăptuit pretutindeni în mod sărbătoresc.

În aceste zile, cînd steagul științei sovietice plutește în cosmos, la sute de mii de kilometri depărtare de pămînt, cînd căile spre marele cosmos sînt deschise, simt odată mai mult fericirea că trăiesc în era marilor cuceriri socialiste, pentru care transmitem oamenilor de știință sovietici și întregului popor sovietic entuziasmele noastre felicitări.

TRIPȘA ȘTEFAN
mastru oțelar

Racheta cosmică sovietică — prima planetă creată de mîna omului

MOSCOVA (Agerpres, TASS) : Măsurile efectuate cu ajutorul unor sisteme radiotehnice asupra traiectoriei rachetei cosmice sovietice au permis să se obțină date precise cu privire la parametrii mișcării ei. Aceasta a făcut cu puțință să se calculeze în mod sigur datele referitoare la modul în care racheta se apropie de obiectivele fixate și să se stabilească prevederile pe lungă durată cu privire la mișcarea rachetei. Cu ajutorul lor au fost precizate de asemenea elementele orbitei rachetei cosmice, considerată ca o planetă artificială din sistemul solar.

Potrivit datelor rezultate din calculele preliminare, racheta cosmică, stabilindu-se pe o orbită de satelit artificial al soarelui, adică de planetă artificială, va executa o mișcare aproape circulară. Diametrul maxim al orbitei planetei artificiale va fi de 343.600.000 km., iar perioada de revoluție va fi de aproximativ 15 luni. Excentricitatea orbitei eliptice va fi de 0,148 iar axa mare a orbitei planetei artificiale, va forma cu axa mare a orbitei Pămîntului un unghi de 15 grade. Planul orbitei ei coincide în mod practic cu planul orbitei Pămîntului.

Mișcîndu-se pe orbită, planeta artificială sovietică va atinge la 14 ianuarie 1959 punctul cel mai apropiat de soare (periheliu) și se va afla la o distanță de aproximativ 146.400.000 km de el. La începutul lunii septembrie 1959 planeta artificială va trece prin punctul cel mai depărtat de soare (afeliu) — 197.200.000 km.

Centrul de coordonare și calcul continuă prelucrarea vastului material rezultat din măsurarea traiectoriei și precizarea parametrilor de mișcare ai rachetei cosmice.

Triumfători ai spațiului cosmic

Așadar, ce era de așteptat, s-a întimplat. Nu dintr-o dată, e drept, ci încet, cu răbdare, meticuloasă chiar. Dar s-a întimplat!

Primul pas s-a făcut cu vreo 15 luni în urmă, cînd primul Sputnik și-a luat zborul, devenind satelit al pămîntului. La cîteva săptămîni sovieticii au lansat un al doilea Sputnik. De data aceasta mai mare. Apoi le-a urmat un al treilea.

De pe atunci se vorbea despre viitoare zboruri cosmice. Unii mai entuziaști, au și cerut să fie primiți voluntari ai primelor zboruri cosmice. Scepticii căuțau să convingă pe cei care erau dispuși să-i asculte, că zborurile în cosmos sînt irealizabile.

Dar, în ziua în care oamenii mai serbău încă noul an, pe calea undelor a sosit o veste care a umplut de bucurie inimile tuturor oamenilor cinstiți. „La 2 ianuarie a fost lansată în U.R.S.S. în direcția Lunii o rachetă cosmică. Conform programului stabilit, racheta cosmică cu mai multe trepte a ieșit pe traiectoria de înaintare în direcția Lunii.”

Deci, faptul s-a petrecut. Primul zbor interplanetar a fost înfăptuit cu succes de către oamenii de știință sovietici, aceiași care au lansat pentru prima oară în lume un satelit artificial al pămîntului.

Savanții, oamenii simpli din întreaga lume au primit vestea lansării primei rachete în direcția Lunii

cu multă emoție și bucurie. Priu interviuri și declarații, numeroase personalități de pe glob și-au arătat admirația față de oamenii de știință sovietici.

Savantul englez Kenneth Gatlund vicepreședintele Societății interplanetare britanice declară: „Călătoria rachetei cosmice constituie cea mai mare dintre toate realizările științifice.” Iar într-o

declarație specială, președintele Eisenhower amintea: „Trebuie să fie pe deplin recunoscut meritul savanților și inginerilor care au realizat această acțiune și noi îi felicităm pentru succesul lor.”

Subliniind faptul că prin lansarea rachetei cosmice, prestigiul Uniunii Sovietice a crescut în întreaga lume, Associated Press remarcă: „Faptul că savanții sovietici au dăruit pămîntului un frățior, nu le aduce numai un uriaș prestigiu, ci le și oferă posibilități incalculabile de a obține cunoștințe noi.”

Faptele sînt evidente. Și nu întimplător prima planetă artificială a pămîntului poartă drapelul roșu al U.R.S.S. Pentru că în țara socialismului victorios, partidul comunist și guvernul acordă o mare atenție dezvoltării științei. La rîndul lor, savanții fac totul pentru a-și cinși patria prin aceste realizări uimitoare.

MARIN NEACȘU

Mesaj cosmic

Svicnet superb despica în valuri
oceanele-astrale, pornit către soare —
Flutură roșii batiste rămase pe maluri
Și inima bate — amețită-n vilvoare.

Sonore chemări străbat neincercatele spații
și liniști nelulburate din început.
Creerul omului mîn dru și liber
aruncă în ceruri incandescentul lui.

Metalele verzi ale stelelor reci
cu sclînțitul cosmic, același vibrînd,
din neștiutele-afunduri colbuite de veci,
curînd tresări-vor, în furnale jucînd.

Spre torenții din soare de fier și argint
racheta în zburnet și oîntec se-ndreaptă
prin timpii albaștri și gri
cu steagul roșu la bord vîlurînd.

IV, MARTINOVICI

Foștii brigadieri

Toamna anului 1951... O vreme capricioasă modificase temporar decorul obișnuit al Hunedoarei. De câteva zile ploua cu găleata, de parcă se rupeșeră băierile cerului. Pe drumul îngust al gării vechi, presărat ici, colo cu băltoace, noroiul crescuse pînă dincolo de gleznă.

Era un drum puțin cunoscut băieților și fetelor care-l parcurgeau pentru prima dată. Și totuși, el ducea pe acești tineri zgribuliți de frig spre șantierul național al tinereții, despre care le vorbiseră activiștii U.T.M. de prin părțile lor.

Peste câteva zile, în fața magaziei de efecte stăruia o mare animație. Tinerii primeau salopete cenușii, cămăși și bocanci, în sfîrșit — frumoasa uniformă de brigadier. Apoi s-au constituit brigăzile de muncă voluntară. Aceștia erau foști argați ai chiaburilor, hamali, vînzători ambulănți de covrigi și alți truditori. Pe chipurile lor se mai deslușeau semne ale vieții triste ce le-o hărăziseră înainte stăpînii.

Ei se mîndreau cu faptul că erau pionierii noilor obiective siderurgice din orașul metalului. Cîntau optimiști, cu voioșie, sfîrșind admirația hunedorenilor.

Obiectivele principale la care munceau erau canalul colector, hala zulfur, furnalul 6, aglomeratorul și cocseria. Harnicii brigadieri lucrau ziua și noaptea. Scoteau pămîntul la suprafață pe etaje. La fundația silozului pentru noile furnale se lucra în noroi și apă pînă la genunchi; sfîrșeau blocuri mari de stînci înfruntînd frigul și greutatea.

În brigada a șasea, erau tineri buni. Făceau cite două norme zilnic. La un moment dat însă, aceasta a rămas sub normă. Hangan Gheorghe, unul dintre membrii brigăzii, fugea cînd și cînd de pe șantier. Responsabilul l-a „săpunit” într-o zi și l-a pus în discuția brigăzii. Apoi l-a scos în mijlocul carului, în fața a zeci de tineri Din pieptul lor izbucni la adresa lui Hangan un „Heeei-rup!” prelung.

După terminarea sareului, Hangan s-a supărat.

— Plec, plec acasă, tovarășe... Nu vreau să mai stau și... gata! — se înfurie el.

Zeci de ochi îl priveau stăruitori. — Nu vei pleca... gîndește-te că ești utemist, i se adresară ceilalți.

Și n-a plecat. A continuat să muncească cu rivnă pe șantier. Peste două săptămîni, brigada din care făcea parte a fost citată ca fruntașă, înminîndu-i-se din partea comandamentului „Steagul roșu al C.C. al U.T.M.” Atunci Hangan a exclamat: „E greu pe șantier, dar tot mai greu era la chiabur...”

Și alte brigăzi erau apreciate pentru eroismul lor în muncă. De pildă, înărul Piteșteanu Constantin din brigada 12-a, a salvat o betonieră care era gata-gala să se prăvălească într-o fundație. Pe măsură ce se înălțau construcțiile, brigadierii erau îndemnați să se califice în diferite meserii: fierari-betonist, zidar, dulgher, șofer... după preferințe și necesități.

În cei aproape opt ani de muncă asiduă, ei s-au ridicat mereu. Hangan Gheorghe, brigadierul de altă dată, are acum la bază trei meserii: furnalist, tractorist și mecanic de pompe de injecție la I.C.S.H. Un altul — Velicu Alexandru — e sudor la blănușă de la începutul lucrărilor. Alături de el profesază și fosta brigadieră Sofia, pe care a luat-o de nevastă.

Dar unii n-au rămas numai muncitori, ci au fost trimiși în anii Republicii în diferite munci. Burghelia Constantin e acum președintele de sînt popular într-o comună din vecinătatea Ghelarului, iar Popel Mircea e student în ultimul an la facultatea de mecanică din Timișoara...

La sediul Comitetului orașenesc U.T.M. se găsește și acum cartea de onoare. Am răsfoit-o cu aduceri aminte. Sînt trecute în ea numele a încă multor tineri care au muncit cu entuziasm pentru dezvoltarea industrială a Hunedoarei, ducînd mai departe tradiția patriotică a faimoșilor brigadieri de la Salva — Vișeu, Agnita — Botorca și altele.

GHEORGHE MATEI

Corespondentul de presă

Scund și bine legat la trup, cu obraji roșcovani și ochi sinii, strălucitori — așa arăta tînărul Vișel Fănică, termotehnician la fabrica de aglomerare din combinat. Odinioară, taică-său om cu mulți copii — a fost nevoit să-l dea chiaburului care-i promisese că-l va ajuta să intre la o meserie după ce-l va sluji un an pe de gratis. Pînă la urmă, promisiunea acestuia s-a dovedit a fi o minciună sfruntată...

„Fănică a venit la Hunedoara în '49 unde și-a găsit, alături de alți tineri, un rost în viață. S-a calificat în meseria pe care o practică și astăzi, a fost repartizat la secția termotehnică. Lucrînd cu multă trageră de inimă cîțiva ani consecutiv, tovarășii de aici apreciîndu-i meritele l-au selecționat pentru fabrica de aglomerare la intrarea ei în funcțiune în anul 1954.

Umăr la umăr cu muncitorii noii fabrici, și-a pus cunoștințele profesionale în slujba producției devenind un bun muncitor și neobosit activist pe tărîm politic. Tinerii de aici l-au ales secretar al

organizației U.T.M., după care a fost numit instructor pe fabrică unde a reușit să pună multe treburile la punct.

Anul acesta, tovarășul Vișel Fănică a trăit cea mai mare bucurie din viață: a fost primit în rândurile membrilor de partid cu stagiul de candidat redus.

...Corespondent al ziarului nostru a devenit acum un an. Mai scrisese el articole la gazeta de perete, dar pentru ziar, nu.

Cunoscînd multe fapte din munca tovarășilor săi, a fost ajutat de redacție să scrie despre acestea. În prima sa informație, de pildă, a vorbit despre inovația tovarășului Vlaicu Aurel, apoi despre alte și alte probleme. Astfel s-a format ca unul dintre corespondenții voluntari activi ai ziarului nostru.

De atunci, semnătura corespondentului a apărut dedesubtul multor informații. Popularizînd succesele din producție, activitatea de partid, culturală de la locul de muncă și altele, el stimulează pe oameni în munca lor neobosită pentru realizarea sarcinilor de plan.

Tovarășul Vișel Fănică este doar unul dintre zecile de corespondenți ai ziarului nostru care militează cu însuflețire pentru cuvîntul scris al adevărului ajutînd și pe alții pe această cale la înfăptuirea politicii partidului nostru.

V. DRAGOMIR

Din experiența constructorilor

sovietici

Moscova — orașul construcțiilor mărețe

Este suficient să te ugi pe hartă de scurtă. Cel mai caracteristic este faptul că ritmul și amploarea lucrărilor de construcții edificare crește în permanență. În decurs de cinci ani, din 1951 pînă în 1955, în capitala U.R.S.S. s-au construit 4.305.000 metri pătrați de suprafață locuibilă, iar în cei aproape trei ani care au trecut de la Congresul al XX-lea al partidului, inclusiv anul 1958, s-au construit peste 5,5 milioane metri pătrați.

În acești ani s-au construit de asemenea noi linii de metrou, complexul sportiv de la Lujniki, noi magistrale — prospectele Lenin, Kutuzov și Komomolski cu un pod peste riul Moscova.

Schimbări și mai mari vor avea loc la Moscova după Congresul al XXI-lea al partidului. Potrivit unor date preliminare, în următorii șapte ani aici se vor construi peste 19.000.000 metri pătrați de suprafață locuibilă, ceea ce va dubla aproape fondul locativ al Moscovei, care va ajunge la 45.000.000 metri

Este suficient să te ugi pe hartă de scurtă. Cel mai caracteristic este faptul că ritmul și amploarea lucrărilor de construcții edificare crește în permanență. În decurs de cinci ani, din 1951 pînă în 1955, în capitala U.R.S.S. s-au construit 4.305.000 metri pătrați de suprafață locuibilă, iar în cei aproape trei ani care au trecut de la Congresul al XX-lea al partidului, inclusiv anul 1958, s-au construit peste 5,5 milioane metri pătrați. În acești ani s-au construit de asemenea noi linii de metrou, complexul sportiv de la Lujniki, noi magistrale — prospectele Lenin, Kutuzov și Komomolski cu un pod peste riul Moscova.

Schimbări și mai mari vor avea loc la Moscova după Congresul al XXI-lea al partidului. Potrivit unor date preliminare, în următorii șapte ani aici se vor construi peste 19.000.000 metri pătrați de suprafață locuibilă, ceea ce va dubla aproape fondul locativ al Moscovei, care va ajunge la 45.000.000 metri

pătrați aproape de patru ori mai mult decît ceea ce posedă Moscova înainte de Revoluție.

Volumul construcțiilor de locuințe crește anual la Moscova cu aproximativ 28-30%. Este interesant de subliniat că în Statele Unite ale Americii și în Anglia, potrivit unor date oficiale, ritmul construcțiilor de locuințe a scăzut cu 11%.

Moscova s-a transformat într-un grandios șantier de construcție. Calculele nu se mai fac pe case individuale, ci pe cvartale, și chiar pe raioane întregi.

În anii următori se va desăvîrși construirea raionului de sud-vest și a raionului Novicie Ceremușki unde vor locui aproximativ 700.000 de oameni. Pe Colinele Lenin se construiește un oraș absolut nou cu linii de metrou, cu troleibuse, autobuse și tranvaie, cu o rețea de comunicații subterane. Orașul va avea școli și instituții pentru copii, spitale și policlinici, cinematografe și terenuri sportive, magazine, întreprinderi comunale.

Mari lucrări de construcții de locuințe se vor desfășura și în alte raioane ale Moscovei. Totodată, vor continua lucrările de construcție și reconstrucție a principalelor artere și piețe ale orașului, precum și a vechilor cartiere de locuit.

Paralel cu construcția de locuințe, la Moscova se vor desfășura vaste lucrări de construcții urbanistice și ingineresti. Alimentarea cu căldură va fi centralizată. Se prevede extinderea și reconstrucția termocentralelor existente, care vor fi toate alimentate cu gaze naturale. În alte raioane se construiesc mari stații de cazare, care vor alimenta cu căldură raioane întregi.

Odată cu trecerea la combustibilul gazos a termocentralelor, casele de locuit, instalațiilor comunale și întreprinderilor industriale, atmosfera Moscovei va fi purificată de fum și funingine.

O atenție deosebită se va acorda problemelor îmbunătățirii continue a circulației pe străzi și a transportului urban.

O casă în opt zile

Recent, la expoziția unională permanentă de construcții a apărut un exponat nou — o cameră în marime naturală, asamblată din panouri mari de beton armat pe bază de cheramzit. În interior camera era complet finisată: pereții erau tapetați, tavanul spoit, iar dușumeaua acoperită cu linoleum. Prin ferestrele mari de sticlă lumina inunda camera.

La prima vedere s-ar părea că această cameră nu se deosebește prin nimic de una obișnuită. Ase-

mănarea este însă numai aparentă. Blocul-cutie, prezentat la expoziție, este un fragment al unei case de tip cu totul nou.

În ultimii ani casele asamblate din prefabricate de beton armat ocupă un loc tot mai mare în volumul global al construcțiilor de locuințe din U.R.S.S. Există numeroase tipuri de construcții de case din panouri mari. Principiul construcției lor este același: de la fabrică se primesc pe șantier panouri de pereți, de planșee de pereți, despărțitori, din care se montează apoi clădirea etaj după etaj. În felul acesta șantierul de construcție se transformă într-un amplasament unde are loc doar asamblarea elementelor de construcție confecționate în fabrică. S-a ajuns oare în felul acesta la limita posibilităților în ceea ce privește industrializarea construcțiilor? Lucrările laboratorului central nr. 3 de cercetări al organizației „Glavstroï” arată că în acest domeniu ru au fost epuizate toate posibilitățile. Lucrătorii științifici și inginerii laboratorului au hotărît să înlocuiască panourile prin blocuri-cutie cu camere, bucătării, instalații sanitare finite și să se monteze casa din acestea. Cu cîțiva ani în urmă o asemenea propunere ar fi putut să pară fantastică, dar în prezent ea este într-adevăr realizabilă.

Materiale noi — posibilități noi

Pentru a se putea trece la noua metodă de construcție au fost necesare materiale de construcție mai perfecționate.

Pînă nu de mult panourile de beton armat în dimensiunile necesare pentru o cameră cîntăreau între 3 și 5 tone. O cameră asamblată din astfel de panouri cîntărea 10-12 tone și chiar mai mult. În aceste condiții, pentru a ridica un bloc-cutie, ar fi fost necesare macarale cu o mare capacitate de ridicare. În prezent însă situația

s-a schimbat datorită folosirii unor noi agregate ușoare pentru betoane (cheramzitul și altele), precum și a unor noi metode de confecționare a prefabricatelor din beton armat. În prezent se pot obține panouri care cîntăresc între 500 și 900 kg., iar o cameră asamblată din aceste panouri ușoare și rezistente nu mai cîntărește 10-12 tone, ci 4-5 tone. Macarale de o asemenea capacitate sînt folosite în prezent pe scară largă în construcția de locuințe.

Camere produse în fabrică

Fiecare bloc-cutie se compune din panouri de pereți și pereți despărțitori, din plăci de dușumele și tavan. De îndată ce panourile de pereți și pereți despărțitori, de tavan și dușumea sînt gata, brigada de montori, folosind carcase speciale începe asamblarea blocului-cutie. La început se instalează pereții despărțitori transversali portanți, apoi placa dușumelei care se așează pe nervurile lor inferioare. După aceea se așează panoul de perete, peretele despărțitor longitudinal și panoul de tavan. Acum nu a mai rămas altceva de făcut decît să se verifice dimensiunile și să se îmbine panourile între ele. Aceasta se face prin sudarea părților înzidite ale celor șase elemente de construcție din care se compune camera.

Blocul-cutie este gata. O macara îl scoate din carcasă și îl transportă pe o platformă specială, unde el se transformă într-o cameră bine amenajată; timplarii ajustează ferestrele și ușile, zugravii spo-

iesc tavanul, dușumeaua este acoperită cu linoleum, apoi se tapetează pereții. Dacă blocul-cutie urmează să devină bucătărie sau camera de baie, aici se instalează utilajul respectiv. Camera sau bucătăria finită este transportată cu ajutorul unei macarale pe o platformă specială și de acolo la locul de construcție a noii case de locuit.

Case din „cuburi”

Fiecare din noi am avut prilejul să vedem cum construiesc copiii case din cuburi. O casă din blocuri-cutii se construiește după același principiu.

...De șantierul de construcție se apropie un autocamion care transportă un bloc-cutie. La semnalul unui muncitor, o macara ridică ușor „cubul” — blocul-cutie, pentru a-i da apoi drumul la locul de destinație. Blocurile-cutii așezate alături unul de altul formează un etaj. Ele se îmbină între ele prin sudarea părților metalice îngropate în zidărie. Între pereții blocurilor-cutii învecinate rămîne un rost de 4 cm, umplut cu aer. Această intercalare de aer constituie o bună izolare termică. Între tavanul etajului

inferior și dușumelele etajului superior se formează rosturi și mui mari — de 17 cm. Și în acest caz aerul este o barieră în calea sunetului. Această soluție simplă și originală, care silește aerul să devină un material de izolare acustică, scutește pe constructori de a mai folosi plăci de izolare acustică sau material de umplură, realizîndu-se astfel importante economii.

Cu toate că între blocurile cutii există intercalări de aer, clădirea este foarte rezistentă. Acest lucru se explică prin particularitățile ei de construcție. Într-o asemenea casă principalele elemente portante sînt pereții despărțitori transversali care îndeplinesc concomitent funcția de stîlpi și grinzi principale,

Abonați-vă
LA ZIARUL

UZINA NOASTRĂ

VIAȚA DE PARTID

Comuniștii de la aglomerator în fruntea întrecerii

Este cunoscut faptul că fabrica de aglomerare a minereurilor din combinatul nostru a îndeplinit planul de producție pe anul 1958 cu 40 zile înainte de termen, dând peste plan 51.574 tone de minereu aglomerat.

Obținerea acestor realizări este urmarea firească a felului cum a muncit organizația de bază de aici. Caracteristic pentru stilul de muncă al acestei organizații de bază este grija pentru repartizarea comuniștilor la locurile de producție. Acest stil în muncă a fost hotărâtor în ceea ce privește obținerea rezultatelor amintite mai sus. În marea lor majoritate, membrii și candidații de partid s-au străduit să fie exemplu în muncă. Și în felul acesta ei au mobilizat și restul de muncitori în întrecere, pentru îndeplinirea și depășirea planului.

Important este faptul că, datorită preocupării organizației de bază, în toate locurile de muncă există membri și candidați de partid. De exemplu, brigada I-a este condusă de comunistul Răileanu Valeriu, iar ca maștri și șefi de echipa sunt comuniștii Ostafie Gheorghe, Nistor Ioan, Gavrilovici Sava, Ardelean Dumitru, Dascălu Dumitru și alții. Brigada se mândrește cu comuniștii fruntași în muncă cum sînt tovarășii Semeiuc Mihai, Papaghiorghiu Elena și alții.

Brigada III-a este condusă de comunistul Armaș Simion. În cadrul acestei brigăzi o rodnică activitate o desfășoară comuniștii Murdaluș Tanase, Ghiorghion Ștefan, Nicolaidis Hrisula.

Un exemplu concret al felului cum membrii de partid se ocupă de îndeplinirea sarcinilor ce le sînt încredințate, îl constituie tovarășul Cira Alexandru. El este maistru la întreținere și totodată secretar al organizației de bază. În întreaga sa activitate comunistul Cira A-

lexandru este un exemplu pentru membrii și nemembrii de partid. Fiecărui i-a adresat un cuvînt bun, i-a dat sfaturi. Comunistul Cira Alexandru nu-și preocupă timpul atunci cînd își da seama că prezența sa este necesară într-un anumit loc de producție, iar pe linie de partid își îndeplinește cu cinste îndatoririle ce-i revin. El veghează ca adunările organizației de bază să se țină cu regularitate și se ocupă de buna desfășurare a procesului de producție.

În adunările care s-au ținut, problemele producției au stat în centrul atenției organizației de bază. Și aceasta ca urmare a interesului pe care l-a acordat față de aceasta problemă însuși secretarul organizației de bază. Tovarășul Cira a vegheat ca sarcinile să fie împărțite pe fiecare om și a propus ca periodic organizația de bază să analizeze în ce măsură membrii și candidații de partid se ocupă de îndeplinirea sarcinilor încredințate. Împreună cu ceilalți membri ai biroului organizației de bază, printre care și tovarășii Papaghiorghiu Vasile, Bogdanu Gheorghe, Duduș Ludovic și Anghel Maria, el a reușit să împletească strîns munca politică cu munca de producție.

Comuniștii Vișchi Laurențiu, Vudaluș Teodor, Nica Ioan, Pangas Tarase și alții, răspund în fața organizației de bază de buna desfășurare a activității de producție în brigada a doua. Ei au reușit să mobilizeze întregul colectiv de muncă al brigăzii și îndeosebi tinerii, la o activitate susținută în acest sens. Ca urmare, brigada a îndeplinit în mod ritmic luna de lună sarcinile de plan.

Un bun exemplu pentru membri de partid și ceilalți muncitori este și tovarășul Dascălu Dumitru, care menține o perfectă curățenie și ordine la locul de muncă și urmărește ca benzile să funcționeze din plin.

Organizația de bază, pe lângă faptul că are un număr însemnat de membri de partid, își întărește în permanență rîndurile prin primirea de candidați. În prezent, această organizație de bază are peste 30 de candidați de partid, majoritatea fruntași în producție. Ei, ca și membri de partid, au sarcini concrete pe locul de producție. Dragostea și atașamentul lor față de partid se reflectă prin felul cum muncesc. Cardidatul de partid Onofrei Mihai de exemplu, îngrijește atent și în permanență banda principală de expediție. Așa se face că în ultimul timp banda nu s-a mai defectat. Tovarășul Flocean Nicolae alt candidat de partid, fiind totodată fruntaș în producție. El s-a evidențiat prin felul cum supraveghează dozarea minereurilor ce urmează a fi aglomerate.

Prin exemplul lor membrii și candidații de partid de aici au reușit să mobilizeze întregul colectiv de muncă pentru îndeplinirea sarcinilor, astfel că mulți tovarăși nemembri de partid, urmînd exemplul comuniștilor, au devenit fruntași în întrecerea socialistă.

O grijă deosebită acordă organizația de bază îndrumării organizației U.T.M., care a dobîndit realizări frumoase. Tinerii au fost antrenati la diferite munci voluntare pentru înfrumusețarea fabricii, colectarea de fier vechi etc.

În întrecerea socialistă pentru a da cit mai mult aglomerat și de bună calitate furnalelor, comuniștii de la fabrica de aglomerare sînt hotărîți ca în anul 1959 să obțină succese și mai frumoase și cu siguranță că acest angajament va fi îndeplinit.

G. ZÖLD

INSEMNAȚI

La clubul siderurgiștilor

Primi cititori

Sala bibliotecii clubului „Al. Sahia”. Etașere pînă în tavan, doldora de cărți. Foarte puține sînt acelea care își fac aici un „stagi” mai mare de două-trei zile. Cele mai multe circulă din mînă în mînă fără conținere. Poate singurul lucru de preferat să nu arate prea îngrijit la înfățișare, e cartea.

Cărțile din biblioteca clubului siderurgiștilor poartă, mai toate, amprentele unei circulații intense. Obișnușii bibliotecii dovedesc o rară pricepere: fără să-i anunțe nimeni ei știu cînd se improspătează stocul și citeva sute de cărți noi, abia sosite, pe care bibliotecarul abia prîdidește să le înregistreze, se epuizează într-o oră.

Ultima cifră din registrul de evidență este: 53.451. Atîtea cărți are biblioteca — sînt incluse aici și cărțile din cele peste 50 de biblioteci volante din secții. Anul trecut, din fondul sindical au fost cumpărate 2.388 cărți noi, iar cititorilor le-au fost eliberate 11.441 volume. Numărul noilor înscrisi a crescut și el cu 1.767 persoane, ceea ce demonstrează fără putință de tăgadă interesul tot mai mare al muncitorilor siderurgiști pentru cartea de bună calitate.

O discuție cu tovarășul Diaconu Ioan, bibliotecarul clubului, relevă și alte aspecte:

— În anul care a trecut — ne spune acesta — cel mai statornic musafir al bibliotecii a fost o tînră fată, eleva Gere Maria din clasa IX-a a școlii medii, care a împrumutat 110 volume.

Obișnuit cu cifrele și procentele, am scotit imediat o carte la aproximativ trei zile!

— O hărnicie neobișnuită a dovedit-o și eleva Buderiu Maria, care deși are 12 ani, a citit într-un an 70 de cărți pentru copii și tine-

ret. Tot ce a apărut nou și interesant mi-a fost cerut de această copilă, a cărei dragoste pentru lectură e într-adevăr impresionantă. Cititorii fruntași sînt de asemenea tovarășii Atanasie Gheorghe de la fabrica de var, cu 98 de volume, Găinaru Constantin de la fierul vechi și alții.

— Dar în acest an?

— Am început bine. Într-o singură zi am completat 42 de fișe noi. Primii cititori? Iată-i. Mirescu Florian, Buligă Maria și Meyer Vicențiu.

O raltă prin club

Sala de șah e plină în fiecare după-amiază. Tot astfel și sala de lectură, unde siderurgiștii consultă cărți tehnice și colecții de reviste. O notă rea pentru comitetul de întreprindere al uzinei este că de două săptămîni nici biblioteca și nici sala de lectură nu sînt încălzite. S-a defectat o conductă a caloriferului și repararea ei întîrzie. Este un neajuns și pentru cei care citesc și pentru tovarășii care deservesc clubul.

Munci care stagnează

Clubul „Alexandru Sahia” înglobează și munca colectivelor de teatru și muzicale ale combinatului. Dar săliile de repetiție ale acestora sînt în general pustii. Ansamblul amator de teatru nu și-a fixat repertoriul, la repetițiile corului vin abia cite 10-12 tovarăși, iar orchestra semi-simfonică este, se pare, în vacanță. Prin urmare, cei care ar dori să participe la concertele sau spectacolele teatrale ale formațiilor de amatori ale siderurgiștilor, trebuie să mai aștepte nădăjduind că așteptarea nu va fi de prea lungă durată.

I. NICOARA

DIN VIAȚA ORGANIZAȚIILOR U.T.M.

Utemiștii cer intrarea în partid

Îmbunătățind continuu munca de primire în rîndurile organizației U.T.M., Comitetul U.T.M. din C.S.H. nu a pierdut din vedere nici sarcina pregătirii tinerilor utemiști pentru a intra în rîndurile partidului. Astfel, numai în luna decembrie a anului trecut, Comitetul U.T.M. pe combinat a discutat recomandările unui număr de 22 utemiști care au cerut intrarea în rîndurile candidaților de partid.

Printre aceștia se numără laminatoristul Moraru Ioan, coșarul Crăciun Vasile, aglomeratoristul Voicu Gheorghe, furnaliștii Dumitrescu Petru și Birzuică Dumitru, precum și alți tovarăși.

Se preocupă de întărirea rîndurilor organizației

Comitetul organizației U.T.M. din cadrul Combinatului siderurgic acordă o atenție deosebită întăririi rîndurilor organizațiilor de bază U.T.M. cu noi membri din cei mai merituoși tineri care se achită cu cinste de sarcinile de producție.

Astfel, organizația de bază U.T.M. de la secția II-a furnale (secretar Semen Victor) a primit în rîndurile sale în ultimul timp un număr de 8 tovarăși dintre cei mai buni muncitori. Printre aceștia se numără Săndroin Grigore, Bogdănescu Ioan, Dumitraș Ilie, Budai Iosif și alții.

Organizația U.T.M. de la această secție s-a îngrijit ca în perioada premergătoare primirii tinerilor în organizație, să se ocupe de pregătirea acestora pentru a cunoaște ce este U.T.M.-ul, scopul politicii partidului nostru. În acest scop le-au fost recomandate cărți, ziare etc. în care se găsesc materiale tratînd aceste probleme.

Organizația de bază U.T.M. care se evidențiază în această direcție sînt cele de la reparații electrice și fabrica de aglomerare.

Grijă față de munca tinerilor

În ultimul timp munca politică și organizatorică în rîndul tineretului din combinatul nostru s-a îmbunătățit simțitor și îndeosebi în ce privește munca organizatorică. În prezent în secțiile și sectoarele din combinat există peste 30 posturi utemiste de control, precum și 113 brigăzi U.T.M. de producție, conduse de tineri destoinici, majoritatea lor fiind membri și candidați de partid cum sînt tovarășii Burjan Dumitru și Oiegaru Alexandru, de la secția I-a O.S.M., Sireșchi Vasile și Strușă Gheorghe de la laminare, Mîcă Ilie și Bartoc Ioan de la secțiile furnale, Savu Ioan de la secția construcții metalice, Dumitranu Ioan de la montaj și reparații etc.

Este de remarcă ca tinerii din combinat, pe lângă faptul că sînt în primele rînduri în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, ei au participat cu entuziasm la diferite munci obștești cum a fost înfrumusețarea interioarelor C.S.H., colectarea fierului vechi etc. De exemplu numai la munca de înfrumusețare a combinatului, au participat peste 2.300 membri ai organizației U.T.M., prestînd 5.980 ore muncă voluntară.

In sală erau puțini oameni. Era o sedință obișnuită: se înmîna insignele de inovatori unor muncitori și tehnicieni. Printre ei și Spățăceanu Nicolae, lăcătuș mecanic la stația motrică de pe terenul de sus al furnalelor. Cînd și-a auzit numele s-a îndreptat cu pași nesiguri spre masa prezidiului. Atîna îi tremura ușor cînd și-a prins insigne mică și rotundă pe reversul hainei. Era o sedință obișnuită?

Nu, nicidecum. Această sedință lăra fast marca o etapă din drumul parcurs de un tînar muncitor. Aunci, în sală, am închis ochii pentru o clipă. Prin față îmi treceau imagini din viața acestui tînar pe care l-am cunoscut de la venirea lui în Hunedoara, mai precis din luna mai 1948, cînd am călătorit de la București în același vagon. Purta și el, ca noi toți, pe bluza de doc insigna de brigadier a șantierului A.P.A.C.A. Cotroceni.

Am redeschis ochii. Oamenii aceea simpli, îmbrăcați curat, aplaudau din inimă pe cei distinși cu insigna de inovator. Și printre ei era și Nicu Spățăceanu, care încerca stîmjenit să zimbească...

Nicu Spățăceanu este primul din cei 126 de brigadieri care a primit titlul de inovator. Ca niciodată am dorit nespis de mult să ajung mai repede acasă. Voiam să îi sîngur. Adică nu chiar sîngur, ci cu prietenii cei mai intimi, stiloul și carnetul de însemnări. În liniștea camerei amintirile au început să mă înășoare...

„Vedeam „cabana șmecheriștilor” în fața căreia ne sîrîngeam înainte de plecarea la lucru. Eram în același schimb și lucram la același jurnal. Era ghiștar la carul de piatră. Bun muncitor, primul întoldeuna la orele de muncă voluntară.

Nicu Spățăceanu s-a născut într-o căsuță situată la margine de București, în cartierul Chitila. La anii aceia — avea 20 cînd a venit la Hunedoara — era, ca orice bucureștean, cotel printre șmecherii brigăzii. Cu părul mare, aspru ca

sirma cu sprincenele sîufoase ce-i acopereau ochii oii, puțini ironici, se îmbrăca în singurul său costum de brigadier și pornea hai-hui pe străzile micului oraș. Cînd venea seara acasă înjura de mama focului noroiul sau praful, după anotimp. Ii plăcea nespis de mult fotbalul. Făcea parte chiar din echipa brigăzii. Nelipsit de la baluri, era

Din carnetul unui reporter...

foarte căntat pentru că dansa în „figuri”.

Cînd s-au mecanizat furnalele vechi și profesia de ghiștar a dispărut, Nicu a trecut la stația motrică — parcă putea să părăsească platforma furnalelor? — pentru a învăța meseria de lăcătuș.

Astăzi, după zece ani, Nicu Spățăceanu lucrează tot pe platforma de încălzire a furnalelor. Dar cit este de schimb! În acești zece ani a trecut prin transformări care îl fac de nerecunoscut. Dacă a rămas ceva din „cel vechi” este figura simpatică și argo-ul pe care-l folosește chiar atunci cînd vorbește cu vreun prieten. El este printre cei mai buni lăcătuși de la furnale și așa cum ați aflat de la începutul reportajului, e și inovator.

Cum a fost posibilă această transformare? Ea se datorește unei munci grele, stăruitoare în care forța colectivului a avut un cuvînt greu de spus. Transformarea aceasta nu s-a produs așa, de îndată, ci încet, cu răbdare, cu foarte multă răbdare. S-a văzut de la început că tinerii aceștia, deși trecuseră prin multe, aveau suflete curate, erau dirși și harnici. Indrumați pe un drum nou puteau să fie transformați în oameni adevărați. Și faptele dovedesc că așa a fost. Exemple sînt o sumedenie: Bejan, Costache, Ionescu Ioan, Florescu și mulți alții, care ca și Spățăceanu au pornit pe drumul unei vieți adevărate.

Spățăceanu s-a căsătorit aici cu o fată din Hunedoara. Acela care cu ani în urmă avea un singur costum de brigadier, și-a făcut astăzi haină de seară și costum pentru după-amiază. Și-a cumpărat mobilă de 6400 de lei.

Cit de mult s-a legat de acest oraș am aflat dintr-o intimplare. Soția lui i-a propus să plece la București, să se stabilească acolo. Spățăceanu a răspuns simplu:

— Nu, aici este locul nostru!

L-am înțeles pe Nicu. Nu poți părăsi orașul în care ai lucrat, pentru construirea căruia ai muncit cu toată dragostea chiar și pentru orașul în care te-ai născut și ai crescut. La București Nicu are familia, prietenii, atîtea amintiri. Și totuși, nu a plecat din Hunedoara. Atunci ce-l reține în acest oraș? O spune chiar el.

Hunedoara a crescut sub ochii lui. Dintr-un mic oraș de provincie în care punctul de atracție era doar bătrînul castel al Huniazilor, a devenit acum unul din marile orașe ale patriei. Cînd vin vizitatorii — și vin foarte mulți chiar și din țări străine — nu știu ce să admire mai mult. S-au construit atîtea, încît ca să vezi agregatele siderurgice, orașul muncitoresc, clădirile social-culturale, îți trebuie citeva săptămîni...

Și fiecare construcție ridicată în anii de democrație populară aici la Hunedoara, are ceva din sufletul lui Nicu Spățăceanu și a celorlalți brigadieri, așa cum fiecare din această construcție a făcut ca viața tînarului acesta să intre pe adevăratul făgăș.

Ce l-a legat pe Spățăceanu de acest oraș? Este însăși viața, cea de a doua viață pe care o trăiește astăzi. Desigur și mindria de a privi la tot ce s-a construit la Hunedoara și a putea spune:

— Și eu am muncit aici!

Să recunoaștem că e mare lucru să te știi stăpin pe o asemenea bogăție!

MIRGEA NEAGU

De peste HOTARE

Pe marginea remarcabilului succes al științei și tehnicii U.R.S.S.

Savanții sovietici au cuvîntul

A. NESMEIANOV:
O minune a automaticii moderne

MOSCOVA (Agerpres). TASS transmite: După cum a declarat unui corespondent al agenției TASS, Alexandr Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., racheta cosmică sovietică și-a manifestat existența. La momentul stabilit s-a declanșat aparatul automat și a fost lansată „cometa artificială” — un nor luminescent de vapori de natriu — pe care l-au observat astronomii din multe țări.

Proiectul care zboară în direcția Lunii, a spus în continuare Nesmeianov, reprezintă o minune a automaticii moderne. Racheta a cărei viteză inițială depășește 11 km. pe secundă constituie un laborator științific, bine utilat care poate studia particulele meteorice, razele cosmice, compoziția și variația intensității lor, precum și radiația solară care nu este frînată de atmosfera terestră. Urmează să se obțină informațiile esențiale despre proprietățile fizice ale Lunii. Ele sînt necesare cuceririi spațiului cosmic care va fi străbătut mai întâi de către stratoplane fără călători, iar ulterior și cu călători. Generației noastre, a declarat acad. Nesmeianov, îi revine sarcina de a realiza zborurile cosmice.

D. BLOHINTEV:

Prima încercare de adevărat zbor cosmic

MOSCOVA (Agerpres). TASS transmite: Dmitri Blohințev, direc-

Tot sprijinul inițiativei bravilor oțelari

(Urmare din pag. 1-a col. 1-2)

ză trebuie să îndrume comitetul de secție și să analizeze temeinic în consfătuiri de producție modul în care s-au obținut rezultate bune în întrecere, pentru ca pe baza concluziilor ce se desprind, să se poată lua măsuri pentru continuarea întrecerii cu obiectivele reale și din ce în ce mai mari, folosind larg metodele ce s-au dovedit avansate în lupta pentru sporirea producției de oțel.

Este necesar ca organizația de bază de la O.S.M. 1 să-și sporească competența în conducerea politică a secției prin studierea problemelor economice, de organizare și planificare a producției, de cunoaștere a posibilităților concrete ale secției. Încă de pe acum trebuie desfășurată o asemenea muncă politică încît fiecare muncitor, inginer sau tehnician să cunoască bine sarcinile secției să înțeleagă că pentru înfăptuirea lor are o mare însemnătate orice îmbunătățire adusă procesului de producție, orice economie cît de mică ar fi ea. În vîșămîntul de partid, munca de agitație din cadrul secției și alte forme ale muncii politice de masă, să fie strîns legate de producție, de buna reușită a inițiativei bravilor noștri oțelari.

torul Institutului unificat de cercetări nucleare de la Dubna, din apropierea Moscovei, conducătorul lucrărilor de creare a primei centrale atomo-electrice din lume, a declarat unui corespondent al agenției TASS:

Lansarea cu succes a rachetei sovietice în direcția Lunii este un eveniment emoționant. El produce o impresie zguduitoare. Nu este vorba de o bucată de metal, de o împușcătură spre Lună. Racheta sovietică este utilată cu aparate din cele mai complicate, care transmit date valoroase despre Lună și despre spațiul cosmic. Racheta este o navă cosmică care transportă un laborator de cercetări.

Marea capacitate de încărcare a rachetei, a continuat Blohințev, laureat al Premiului Lenin, a permis ca pe ea să se instaleze de asemenea aparate pentru crearea norului luminescent de natriu. Racheta poartă în cosmos un fanion al patriei noastre — simbol al înfrîntării Uniunii Sovietice în știința și tehnica contemporană. Lansarea acestei rachete are o importanță uriașă ca primă încercare de adevărat zbor cosmic. De acum înainte asemenea zboruri devin realitate.

A. BLAGONRAVOV:
A fost soluționată problema dirijării zborului rachetelor

Racheta cosmică sovietică nu va deveni un satelit al Lunii — a declarat unui corespondent al agenției TASS acad. Anatoli Blagonravov, șeful secției de științe tehnice a Academiei de Științe a U.R.S.S. Savantul sovietic a explicat că viteza rachetei este atât de mare încît captarea ei de către Lună este cu neputință. Racheta va ocoli Luna și își va continua zborul în spațiul cosmic în limitele sistemului solar.

Racheta sovietică, a spus în continuare Blagonravov, reprezintă primul corp terestru care s-a simțit din atracția pămîntului. Acesta este un indice grăitor al gradului de dezvoltare a tehnicii rachetelor în U.R.S.S. Știința și tehnica sovietică s-au dovedit mai avansate decît cele americane.

După părerea lui Blagonravov, un al treilea criteriu care ilustrează succesele tehnicii rachetelor în U.R.S.S. este faptul că racheta zboară de a lungul unei traiectorii dinainte stabilite. Oamenii de știință și inginerii sovietici au soluționat problema extrem de grea a dirijării zborului rachetelor.

Oamenii de știință americani sînt uimiți

NEW YORK (Agerpres). — TASS transmite: În America întreaga atenție este îndreptată spre racheta cosmică sovietică care înaintează în direcția Lunii. Posturile de radio și stațiile de televiziune din S.U.A. și-au întrerupt programele pentru a transmite prima informație scurtă în legătură cu lansarea rachetei după circa 10 minute de la transmiterea comunicatului de către postul de radio Moscova și agenția TASS.

În cursul întregii seri posturile de radio și agențiile de presă au transmis noii informații despre lansarea rachetei, precum și declarații ale personalităților politice și oamenilor de știință.

Agencia Associated Press a comunicat din Washington că atât Casa Albă cît și Departamentul de Stat au refuzat să comenteze lansarea rachetei cosmice din Uniunea Sovietică. În mod particular însă, se spune în telegrama agenției, persoane oficiale recunosc că lansarea de către Uniunea Sovietică a rachetei cosmice în direcția Lunii va avea din punct de

vedere al creșterii prestigiului U.R.S.S. același efect ca și lansarea primului satelit al pămîntului.

Agencia United Press Internațional a anunțat din Los Angeles că oamenii de știință americani sînt uimiți de imensa greutate a ultimei trepte a rachetei cosmice sovietice. „Este un lucru al naibii de mare!” — a declarat dr. Henry Richter, conducătorul lucrărilor în domeniul tehnicii rachetelor la laboratorul special de pe lângă Institutul tehnologic din California. În telegrama agenției se amintește că ultima treaptă a rachetei pe care armata americană a căutat s-o lanseze fără succes spre Lună nu cîntărea decît 59 funți, în timp ce greutatea ultimei trepte a rachetei sovietice este de 3.245 funți.

Senatorul Johnson, reprezentantul comisiei senatoriale pentru problemele cosmice, comentînd comunicatul cu privire la lansarea rachetei cosmice sovietice, a declarat că, după părerea lui, S.U.A. „nu progresează destul și înaintea ză insuficient de repede în acest domeniu.”

D. Eisenhower jelicită savanții sovietici

WASHINGTON (Agerpres). TASS transmite: La 3 ianuarie Casa Albă a publicat o declarație specială a președintelui S.U.A., Eisenhower, în legătură cu lansarea rachetei cosmice sovietice în direcția Lunii.

În declarație se spune: „Uniunea Sovietică, a anunțat lansarea cu succes a unei rachete

care trebuie să treacă în apropierea Lunii. Aceasta este un mare pas înainte în cucerirea de către om a întinderilor nesfîrșite ale spațiului cosmic. Trebuie să fie pe deplin recunoscut meritul savanților și inginerilor care au realizat această acțiune și noi îi felicităm pentru succesul lor.”

EVENIMENTELE DIN CUBA

NEW YORK (Agerpres). — În urma acțiunilor încununată de succes ale trupelor insurgenților din Cuba, dictatura generalului Batista s-a prăbușit. El a fost nevoit să fugă din țară împreună cu un grup de colaboratori apropiați. După cum anunță corespondentul agenției Associated Press, la 1 ianuarie Batista, împreună cu 40 de conducători ai guvernului și armatei sale, au sosit cu avionul în capitala Republicii Dominicane, Ciudad Trujillo.

După cum anunță agențiile de informații americane, în ajunul fugii sale Batista a convocat o consfătuire a ofițerilor superiori din armată în cadrul căreia a declarat că părăsește țara și că transmite întreaga putere unei junte militare în frunte cu generalul Eulogio Cantillo, unul din membrii statului major al armatei cubane. Junta militară condusă de generalul Cantillo l-a proclamat imediat președintele provizoriu al Cubei pe Carlos Piedra, membru al Tribunalului suprem al Cubei, după care și-a anunțat autodizolvarea.

După ce s-a aflat despre fuga lui Batista și despre acapararea puterii de către junta militară, conducătorii insurgenților au declarat că nu recunosc această juntă și cer în funcția de președinte provizoriu al Cubei să fie proclamat un reprezentant al lor și anume fostul magistrat Manuel Urrutia.

HAVANA (Agerpres). — Agenția United Press Internațional anunță că în dimineața zilei de 2 ianuarie insurgenții din Cuba l-au proclamat președinte provizoriu al republicii pe Manuel Urrutia.

Proclamația a fost dată publicității la Santiago de Cuba — capitala provinciei Oriente — care reprezintă fortăreața insurecției. Garnizoana orașului Santiago de Cuba s-a predat joi răsculaților.

HAVANA (Agerpres). — După cum relatează agenția United Press Internațional, purtătorii de cuvînt ai răsculaților au anunțat că colonelul Ramon Barquin a preluat comanda forțelor armate cubane și a acceptat să-l sprijine pe M. Urrutia, candidatul sprijinit de Fidel Castro la funcția de președinte provizoriu al Cubei. Ei au arătat de asemenea că Barquin înseamnă să intre în legătură cu Castro și să cadă de acord asupra armistițiului. Potrivit afirmațiilor lor, colonelul Barquin a fost eliberat din închisoare la 2 ianuarie, după ce dictatorul Batista a fugit din țară. El fusese însăș acum doi ani pentru încercarea de a-l răsturna pe Batista.

Agencia United Press Internațional relatează că la 2 ianuarie a fost transmis următorul mesaj conducătorului insurgenților: „Doctrinului Fidel Castro din partea colonelului Ramon Barquin. Am preluat conducerea armatei la Havana și doresc să intru imediat în legătură cu dv pentru ca să veniți la Havana împreună cu dr. M. Urrutia și să formați noul guvern.”

HAVANA (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă americane la 2 ianuarie au intrat în Havana, capitala Cubei, primele detașamente ale trupelor lui Fidel Castro. Colonelul Ramon Bar-

quin, comandantul șef al forțelor armate cubane a anunțat prin radio că forțele armate ale republicii sînt la dispoziția lui Fidel Castro și că acceptă pe Manuel Urrutia, ca președinte al țării.

Agencia France Presse relatează totodată că deținuții politici din interiorul țării au fost puși în libertate.

Găderea regimului de dictatură al lui Batista a fost saluată prin manifestații în majoritatea capitalelor țărilor din America Latină.

Popoarele din țările coloniale rup rînd pe rînd lanțurile robiei imperialiste — (Ziarele).

IANKEUL: Nici aici nu mai am loc!